

Vid fru riks-rådinnans,
friherrinnans
Reuterholms, född
friherrinna Gyllens...

1700-1829 81 Cbza 1783 Gyllenstierna

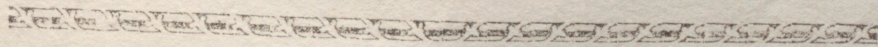

National Library
of Sweden

VID
FRU RIKS-RÅDINNANS
Friherrinnans
Estjane Christen
REUTERHOLMS,
Född Friherrinna
Maria
GYLLENSTIERNA,
Sorgeliga Begravnings - Act,

I Siundo Kyrka uti Nyland den *17 Aug.*
1783;

Då Des, af Hennes Barns tårar och ömaste saknad
följde jordiska öfverlefvor, vid sidan af en Älskad
Makas, i den Graf nedfattes, Hon Sig Sielf och
Honom derstädes bereda latit.

STOCKHOLM,
TRYCKT I KONGL. TRYCKERIET, 1783.

VID

HERR RIKS-RÅDINNANS

FÄRHÖRNINGENS

REUTERHOLMS

- - Des lott i tiden var, att äga och allt mista,

Af täta olycksflag des hierta skulle brista,

Törn Döden mäktig var at på des styrka råi

GYLLENBORG.

I Sunda Kyrka till Nyland den

1788

Den 1788, at Herrns Riksråd och öfverste
förlige förtidiga öfverste, vid sidan af en
Mått i den Guld nedfäst, Hon öfver
Herrns förtidiga bereda

STOCKHOLM

T. K. i Rikens Färdhög, 1788

Vid denna dystra Grift, kom Mensklighet, besinnad
Dit öde, hvad du är, hvad du en gång skal bli,
Och lät din stolthet här med häpnad sig påminna,
At för den magt du skyr du ingen flund är fri.
I dag, i dag, förn solen bärjas
Dit lif af Döden torde härjas
Och dina nöjens lopp sit mål i grafven fi.

Du! som et öde fört på världens stora bana,
Der tusen falska sken förvilla snart din själ,
Lär här vid denna bår, hur dygd bör hiertat dana,
At det af smicker söft, ej blifver dårskaps träl;
Och dig, som ödet velat slänga
Inom en krets som tycks dig tränga
Lär här: at en Försyn med motgång ock gör väl.

Den högd i tankefätt de ädla själar hyfa
Som Dygdens fakla tändt, den var Vår Sällas lott.
För stor med lånter glants af Börd och Höghet lyfa,
Fant Hon sin enda ro, at andra göra godt;
Och olyks - molnen Henne pröfvat,
Ha blott Des mod, Des styrka öfvat,
Men aldrig på Des dygd, Des hopp ell' hierta rådt.

V
Som prydnad för Sit Kön man får Des like leta;
Som Maka och som Mor Hon efterdömen gett;
När agg och tvedrägt fågs mot ofskuld flormar reta,
Hon med en Värdig Man tog del i lifust och ledt.
Men knapt vid sidan af sin Maka,
Hon lugnet åter hunnit smaka,
Förn ödet i Hans graf ännu et prof beredt.

Af lifvets möda trött, Des slof nu hvila niuter,
Se'n Hennes rena själ har til sit ursprung gått.
Du! som än tidens rymd uti sin omkrets sluter,
Sök hinna samma mål Vår Sälla Döda nått;
Des lefnad kan dig vägen lära;
En lika dygd ger lika ära,
Och sif dit minne får, den vördnad Hennes fått.
